

Да уготовить господска вечера,
Да прилегать како за крале'и.“
Съ зачуди Митре сиромашецъ,
Си отиде Митре дури дома
Умилено, мошне уяд'ено.
Го пречека млада Митре'ица:
„Ейди Митре, мое господине!
Що си олку мошне уяд'ено?
Що те тебе нужба дотерало?“
Тогa велить Митре сиромашецъ:
„Митреице 'убава невесто!
Ме викна'е Крале'и, Бане'и,
Ме викна'е на ладна ме'ана,
Ме кладо'е кралца надъ крале'а,
Ме пущ'е вечера да напрайшъ,
Да прилегать како за крале'и.
А егиди млада Митреице!
Міе сме си мошне сиромаси,
Си немаме вино и ракіа,
Си немале лѣбець баре трошка,
С' ош' ке прайме манджи господарски?“
Тогa зборвить 'уба'а не'еста:
„Господине, Митре сиромашецъ!
Ти не бери гаиле за то'а,
Ясъ ке зготвамъ господска вечера,
Ке ъъ земамъ божя вересіа.“
Тогa стана млада Митреица,
Свещо зеде божя вересіа,
И си зеде вино и ракіа,
Си напра'и господска вечера,
И пречека Крале'и, Бане'и;
'И нарѣди на чесна тѣрпеза,
Найгорѣ седна Марко Кралевице,
А до него Секула Детенце,
А до него Детелинъ войвода.
Имъ ставила господска вечера,
И имъ служи вино и ракіа.
Ядѣтъ, пїєтъ Крале'и, Бане'и,
Мегю себе мушафере чинѣтъ.
Митреица умна и разумна,